

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1993-1994

24 MARS 1994

**Projet de loi portant exécution
du plan global en matière de fiscalité**

**AMENDEMENTS PROPOSES
PAR MM. HATRY ET van WEDDINGEN**

Art. 39bis (nouveau)

Insérer un article 39bis (nouveau) rédigé comme suit:

« Article 39bis. — L'article 129 du même Code, remplacé par la loi du 23 décembre 1958 et modifié par les lois des 12 juillet 1979 et 15 juillet 1985, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 129. — L'acquisition par un ou plusieurs associés d'immeubles situés en Belgique provenant d'une société possédant la personnalité juridique donne lieu, de quelque manière qu'elle opère, au droit établi pour les ventes.

En cas de remise de biens sociaux, par le liquidateur de la société en liquidation, à tous les associés, l'alinéa premier s'applique à l'attribution ultérieure des biens à un ou plusieurs associés.

Par dérogation à l'alinéa premier, le droit prévu à l'article 109 est dû en cas de liquidation de la société, ou, à défaut de liquidation, en cas de dissolution:

R. A 16520*Voir:***Documents du Sénat:****1002** (1993-1994):

N° 1: Projet de loi.

N° 2: Rapport.

N°s 3 à 7: Amendements.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1993-1994

24 MAART 1994

**Ontwerp van wet tot uitvoering van het
globaal plan op het stuk van de fisca-
liteit**

**AMENDEMENTEN VAN
DE HEREN HATRY EN van WEDDINGEN**

Art. 39bis (nieuw)

Een artikel 39bis (nieuw) in te voegen, luidende:

« Artikel 39bis. — Artikel 129 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 23 december 1958 en gewijzigd bij de wetten van 12 juli 1979 en 15 juli 1985, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 129. — Het verkrijgen door één of meer vennoten van in België gelegen onroerende goederen voortkomende van een vennootschap met rechts-persoonlijkheid geeft, welke ook de wijze zij waarop het geschiedt, aanleiding tot het heffen van het voor verkopen gesteld recht.

In geval van afgifte van de maatschappelijke goederen door de vereffenaar van de in vereffening gestelde vennootschap aan alle vennoten, is het eerste lid van toepassing op de latere toebedeling van de goederen aan één of meer vennoten.

In afwijking van het eerste lid is het in artikel 109 gevestigd recht verschuldigd bij de vereffening van de vennootschap of, bij gebrek aan vereffening, bij de ontbinding:

R. A 16520*Zie:***Gedr. St. van de Senaat:****1002** (1993-1994):

Nr. 1: Ontwerp van wet.

Nr. 2: Verslag.

Nrs. 3 tot 7: Amendementen.

1° lorsque les immeubles sont repris par la personne qui les a apportés;

2° lorsque les immeubles ont été acquis par la société avec paiement du droit d'enregistrement fixé pour les ventes.»

Justification

Le texte proposé prévoit un traitement identique entre toutes les formes de société ayant la personnalité juridique. Comme auparavant, la perception du droit de vente lors de la reprise d'un immeuble de la société est la règle générale. Aucune distinction ne doit être faite entre la forme de la reprise, que ce soit civilement une vente, une dation en paiement, un partage d'actif ou la reprise d'une universalité, le droit de 12,50 p.c. sera dû. C'est le seul moyen pour éviter les manœuvres d'évasion fiscale. D'autre part, on reste fidèle à l'esprit et à la ligne de conduite édictée par le législateur en 1967.

Deux exceptions sont cependant prévues pour atténuer la charge fiscale. Toutes les deux s'appliquent lorsque la reprise s'effectue soit au moment de la liquidation, soit au moment de la dissolution si aucune liquidation n'est nécessaire.

1° La première exception vise le cas où un associé ou actionnaire reprend l'immeuble qu'il a lui-même apporté. La reprise est imposée au tarif de 1 p.c.

2° La deuxième exception vise la reprise de l'immeuble par un actionnaire autre que celui qui l'a apporté. Cette reprise peut se faire à 1 p.c. à condition que la société ait payé au moment de l'acquisition de l'immeuble le droit de mutation (par exemple 11 p.c. ou 12,50 p.c.). Si l'apport de l'immeuble a été un apport mixte à l'époque, il y a lieu de percevoir dans la même proportion le droit de 12,50 p.c. et le droit de 1 p.c.

Il n'est pas requis que le reprenant fût déjà actionnaire de la société au moment de l'acquisition de l'immeuble. Il pourrait être trop difficile de rapporter la preuve de ce fait par les sociétés de capitaux reprises dorénavant dans l'article 129 (nouveau).

Art. 40 à 49

Supprimer ces articles.

Justification

Sur le plan européen, il a été décidé que les apports doivent être soumis à un seul droit d'enregistrement.

Il est donc contraire à la directive européenne de 1969, de percevoir en fait deux droits différents sur des apports en société:

— s'il s'agit d'un immeuble affecté à des fins professionnelles, on considère qu'il s'agit alors d'un apport et le droit d'enregistrement est de 0,5 p.c.;

— si c'est un immeuble affecté à des fins privées, le projet assimile cet apport, et cela sans aucun fondement juridique, à une transmission à titre onéreux.

1° wanneer de onroerende goederen worden overgenomen door de persoon die de inbreng heeft gedaan;

2° wanneer de onroerende goederen door de vennootschap met betaling van het voor de verkopeningen bepaald registratierecht werden verkregen.»

Verantwoording

De voorgestelde tekst voorziet in een gelijke behandeling tussen alle vennootschapsvormen met rechtspersoonlijkheid. Zoals voorheen, is de inning van het verkooprecht bij de overname van een onroerend goed van de vennootschap, de algemene regel. Geen enkel onderscheid mag worden gemaakt tussen de vorm van de overname, of het nu burgerlijk gaat om een verkoop, een inbetalinggeving, een verdeling van de activa of de overname van een universaliteit, het recht van 12,50 pct. zal verschuldigd zijn. Het is het enige middel om handelingen tot belastingontwijking te vermijden. Anderzijds blijft men trouw aan de geest en de gedraglijn die in 1967 door de wetgever voorgeschreven werd.

Er zijn echter twee uitzonderingen voorzien om de fiscale last te verminderen. Beide uitzonderingen worden toegepast wanneer de overname plaatsvindt, ofwel op het ogenblik van de liquidatie, ofwel op het ogenblik van de ontbinding als geen enkele liquidatie noodzakelijk is.

1° De eerste uitzondering betreft het geval waarin een vennoot of aandeelhouder het onroerend goed overneemt dat hijzelf heeft ingebracht. De overname wordt aan het tarief van 1 pct. onderworpen.

2° De tweede uitzondering betreft de overname van het onroerend goed door een andere aandeelhouder dan diegene die het ingebracht heeft. Die overname kan gebeuren aan 1 pct., op voorwaarde dat de vennootschap op het ogenblik van de verwerving van het onroerend goed, het overdrachtsrecht betaald heeft (bijvoorbeeld 11 pct. of 12,50 pct.). Indien de inbreng van het onroerend goed destijds een gemengde inbreng was, moet het recht van 12,50 pct. en het recht van 1 pct. in gelijke mate geïnd worden.

Het is niet vereist dat de overnemer reeds aandeelhouder van de vennootschap is, op het ogenblik van de verwerving van het onroerend goed. Het zou te moeilijk kunnen zijn om hiervan het bewijs te leveren voor de kapitaalvennootschappen die voortaan vermeld worden in artikel 129 (nieuw).

Art. 40 tot en met 49

Deze artikelen te doen vervallen.

Verantwoording

Op Europees vlak werd beslist dat voor inbreng slechts één registratierecht geldt.

Het is dus strijdig met de Europese richtlijn van 1969 om op inbreng in vennootschap in feite twee verschillende rechten te heffen:

— als het gaat om een onroerend goed dat voor beroepsdoeleinden gebezigd wordt, gaat men ervan uit dat het om een inbreng gaat, in welk geval het registratierecht 0,5 pct. bedraagt;

— als men te maken heeft met een onroerend goed dat voor particuliere doeleinden gebezigd wordt, stelt het ontwerp die inbreng, zonder enige juridische grond, gelijk met een overdracht onder bezwarende titel.

Cette discrimination n'est pas fondée et entraîne une taxation différente.

Comment justifier, par rapport au droit européen, que l'apport doit être considéré dans un cas comme une mutation et dans l'autre comme un apport entraînant un traitement fiscal différent ?

Le présent amendement a pour but de supprimer cette discrimination.

Paul HATRY.
Eric van WEDDINGEN.

Die discriminatie is ongegrond en leidt tot een verschillende belasting.

Hoe is het ten aanzien van het Europese recht te verantwoorden dat de inbreng in het ene geval moet worden beschouwd als een overdracht en in het andere geval als een inbreng, die in fiscaal opzicht een verschillende behandeling met zich brengt ?

Dit amendement wil die discriminatie wegwerken.